

בפסוק (דברים כ, י) כי תקרב כו' וקראת כו' לשלום. יש לפרש גם על מלחמת היצר הרע שמקודם צריכין לחפוף להשלים עמו כפי תנאי הכתוב (שם יא) יהיו לך למס שיניח ליתן חלק לה' יתברך מכל דבר. ובכח זה יתהפך גם הוא לעבד. וזה הדרך מרוצה ביותר. לכן כתיב (שם) והיה אם שלום תענג. שהוא לשון שמחה¹. רק אם רואין שאינו מניח לעבוד ה'. צריכין לברוח מידו גם לצאת מדרך הממוצע. ובאמת ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישלים אתו (משלי טו, ז) לכן בתחלה קודם שחוטאין יכולין להיות בשלום עמו. אחר כך מצאתי באור החיים² מזה:

[תרמ"ג]

בפסוק (דברים כ, ב) והיה כקרבכם כו' ונגש הכהן כו'. ודרשו חז"ל¹ ד' לשונות נגד פעולות האומות בכלי זינים כו'. והענין כי בעת בואם למלחמה לשם שמים ניתן להם התחזקות משמים ונתעורר מדת החסד כמו שכתוב ונגש הכהן². ואלה הכחות לחזק לבם כמו שהיו האומות מכינים עצמם בכמה עצות בעיני בשר שלהם. כך הכין להם ה' יתברך כענין שנאמר (משלי יט, כא) רבות מחשבות כו' ועצת ה' היא תקום ויתכן גם כן שהתעורר בחינת יציאת מצרים שהיה בד' לשונות של גאולה³. וזה הכהן הוא שלוחו דרחמנא ואמר (דברים כ, ג) ואל תערצו כו' ונעשה בדבורו רושם. ולכן אחרי זה דברו השוטרים מי האיש הירא כו' (שם ה)

1 בר"ר מב, ג; במ"ר יג, ה; ר"ר פתיחתא, ז; אסת"ד פתיחתא, יא.

2 אור החיים דברים כ, י ד"ה 'כי תקרב'.

1 "אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו וגו'" אל ירך לבבכם מפני צהלת סוסים וצחצוח חרבות 'אל תיראו' מפני הגפת תריסין ושפעת הקלגסין 'אל תחפזו' מקול קרנות 'אל תערצו' מפני קול צווחות" (סוטה פ"ח מ"א).

2 עיין זוהר ח"ג, קמה ע"ב.

3 עיין שמות ו, ו-ז.

4 סוטה מד ע"ב; מנחות לו ע"א.

5 ספרי שופטים, רד; שבת יט ע"א.

6 "כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו" מגיד

שלא נתחזק לבו אחר דברי הכהן ילך וישוב לביתו כו' (שם) ובוודאי אלו היוצאים למלחמה היו אנשים גדולים מאוד כאשר חכמים הגידו⁴ השח בין תפילין חוזר מעורכי מלחמה. כל שהיה לו קצת עקמימות. ויש לדייק הלשון ילך וישוב דהוה ליה למימר רק ישוב לביתו. אך לרמז כי זה שצריך להיות הולך ושוב הולך ושוב זה אינו יכול לירד למלחמה. אם כי הוא הדרך להיות רצוא ושוב. אבל אנשי המלחמה הם למעלה ממדרגה זו שיכולין לילך עד גמר המלחמה כענין שרמזו חז"ל⁵ עד רדתה (שם ב) אפילו בשבת דהיינו המקום שצריכין לשוב ולהתבטל מהעשייה אבל המלחמה דוחה כל סדר המדרגות כנ"ל. ופרשה זו היא הבטחה גם לכל פרט ישראל כשמכין עצמו להלחם עם הסטרא אחרא מסייעין לו מהשמים. אכן אז היה בהתגלות על ידי שגם מעשיהם הטובים היו בהתגלות שכל התעסקות שלהם היה בעבודת ה' בלבד לכן היה גם העזר מה' בהתגלות. ועתה הוא בסתר. ויתכן לרמזו בתיבת כקרבכם כו' ונגש הכהן כו' כפי ערך הקריבה למלחמה לשם שמים כך התעוררות החסד:

בפסוק (דברים יח, יג-יד) תמים תהיה כו' כי הגוים האלה כו' ואתה לא כן כו'. הענין דאיתא⁶ מקומות שהכניס הקב"ה אותנו לשם היו גרועים ביותר. ע"ש בפרשת אחרי בתורת כהנים. וכל העבודה זרה וכשפים היו שביח⁷ בשם כי המקום הוא מסייע לפעולות החכמה שיש בעבט⁸. ומזה

הכתוב שמעשיהם של מצרים מקולקלים מכל עממין ואותו המקום שישבו בו ישראל מקולקל מכולם... ומה ת"ל 'וכמעשה ארץ כנען' וכולי אלא מלמד שמעשיהם של כנענים מקולקלים מכל האומות ואותו המקום שנתישבו בו ישראל מקולקל מכולם, 'כמעשה ארץ מצרים וכמעשה ארץ כנען' הקיש מעשה מצרים למעשה כנענים ומעשה כנענים למעשה מצרים מה מעשיהם של מצרים שטופים בע"ז ובג"ע ובש"ד ובמשכב זכור ובהרבעת בהמה אף מעשיהם של כנענים כיוצא בהם" (ספרא אחרי מות ט, יג; ע"ע שם יב).

7 אולי צ"ל 'שכיח'.

8 אולי צ"ל 'בטבע'.